

Eva Jindrová, Manželky Vladislava II. Gertruda Babenberská a Judita Durynská. Bakalářská práce, Pedagogická fakulta UK, Praha 2010, 60 stran textu, 6 stran příloh.

Eva Jindrová si zvolila za téma své bakalářské práce dvě manželky krále Vladislava I., kněžnu Gertrudu Babenberskou, družku jeho mladých let, a Juditu Durynskou, jež spolu s ním dosáhla korunovace a stala se tak po Svatavě Polské druhou českou královnou.

Ve své práci vycházela Eva Jindrová jak z diplomatických pramenů, tak z děl středověkých kronikářů, kteří se oběma panovnicemi zabývali, a to od autorů 12. století po kronikáře doby Karla IV., kroniku Vavřince z Březové a místy i Hájka z Libočan.

Vlastní text otevírá krátkým úvodem do doby vlády knížete a později krále Vladislava II. (I.). Po něm následují pojednání o Gertrudě Babenberské a Juditě Durynské, obě rozčleněná do pěti podkapitol. U obou panovnic autorka sleduje jejich původ a rodinu, z níž pocházely, okolnosti sňatku s českým knížetem Vladislavem II., následný život v Čechách, zakladatelskou činnost a jejich obraz v dobových listinách.

V případě Gertrudy Babenberské věnuje značnou pozornost její rodině, která ve sledované době patřila díky svému příbuzenskému spojení s Konrádem III. k nejvýznamnějším rodům Svaté říše římské. Zmiňuje nejen Gertrudina otce Leopolda II., ale i její bratry – vévodu Jindřicha Jasomirgotta a biskupa a známého kronikáře Otu Frisinského. Ve srovnání se skvělým zázemím kněžny Gertrudy se jeví prostředí, z něž vzešla druhá choť Vladislavova, Judita, jako méně významné. Snad s tím souvisí i skutečnost, na kterou Eva Jindrová upozorňuje, a to, že Gertruda během svého života v Čechách opakovaně vystupovala při zlistění právních záležitostí, například při zakladatelských aktivitách svého muže, jako jeho partnerka, zatímco Juditu Durynskou listiny uvádějí pouze jako svědkyni. Obě panovnice se osvědčily jako fundátorky – Gertruda založila v budoucnu velmi významný ústav premonstrátek v Doksanech, kde bývaly vychovávány mladé Přemyslovny; Judita se zasloužila o vznik kláštera benediktinek v Teplicích.

Se svým úkolem, poznat blíže život obou manželek krále Vladislava, literaturou poměrně opomíjených, se Eva Jindrová vyrovnala se ctí. S využitím pramenů i rozsáhlé literatury, z velké části německé provenience, se jí podařilo vytvořit portrét obou panovnic. Prokázala schopnost analytického hodnocení shromážděných informací i schopnost vystavět z nich věcný střízlivý historický text.

Samozřejmě ani její práce se nevyhnula chybám. Nejvíce mne překvapilo autorčino tvrzení, že Gertruda Babenberská pocházela z rakouského Babenberska (s.20). takové omyly se však stávají.

Práci Evy Jindrové shledávám velmi kvalitní, doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnotit stupněm výborně.

V Praze 15.května 2010

prof. PhDr. Kateřina Charvátová, CSc.